

# РЕШЕНИЕ

№ 6144

гр. София, 19.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,**  
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3358** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. П. Н., с адрес в [населено място] срещу изричен отказ, обективиран в Писмо №1050/2022-ГП/14.03.2023г. на заместник на Главния прокурор, оправомощен по ЗДОИ по заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ, с вх. № 1050/2022г. – ГП от 01.03.2023г.

В жалбата се поддържа становище, че оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен поради противоречието му с материалния закон. Сочи се, че или липсва класифицирана информация или срокът фактически е изтекъл. Оспорва се твърдението, че жалбоподателят вече е получил отговор на поставените в заявлението въпроси. Твърди се, че номерата на прокурорските преписки подлежат на предоставяне по ЗДОИ. Иска се отмяна на отказа и задължаване на административния орган да предостави търсената информация.

В съдебно заседание жалбоподателят и процесуалният му представител поддържат жалбата.

Ответникът чрез процесуален представител в съдебно заседание, чрез писмено становище и писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че не се касае за отказ за предоставяне на достъп до класифицирана информация, а за писмо, с което жалбоподателят е уведомен, че търсената от него информация се предоставя по друг предвиден в закона ред, а именно по реда на чл.196, ал.1 от Наказателно

процесуалния кодекс /НПК/.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 01.03.2023г., с вх.№ 1050/2022г. жалбоподателят Н. Н. подал в Прокуратурата на Република България /ПРБ/ заявление за достъп до обществена информация, с което поискал да получи информация по конкретни преписки от много висок обществен интерес, както следва: 1. Преписката за разследването на АКФ „Осемте Джуджета“ – 10308/2020 на СГП; 2.Преписката за Б. „пачки и кюлчета“ във вила Секвоя – 10019/2020 на СГП; 3.Досъдебното производство по „Барселонагейт“ – 452/2020 на СП; 4.Разследването за изнудване, по което за 24 часа бяха задържани Б., Г. и А. – 8276/2022 на СГП; 5.Разследването за банковата измама в „И.“ за 1 милион лева, в която фигурират документи с подписа на Л. К. – 14164/2015 на СГП. За посочените преписки е поискана следната информация: а/.Класифицирана ли е преписката?; б/.Ако да, точно на какво правно основание е класифицирането?; в/.Кога и от кого е поставен грифът за сигурност и какво е нивото на защита съгласно чл.28 от ЗЗКИ? За преписките, посочени с №3, №4, №5 е поискана и следната информация: на кои дати /и от кое длъжностно лице - име, фамилия, длъжност/ е осъществена ръчна интервенция в една или повече системи, така щото видимите преписки изведнъж да станат невидими – независимо дали формалното основание е било „класифицирани“ или нещо друго.Ако е било налице друго основание – да се посочи точно какво.

С Писмо №1050/2022-ГП/14.03.2023г., заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура /ВКП/ е посочил, че предвид съдържанието на Решение №1050/29.11.2022г. за предоставяне на достъп до обществена информация по-голяма част от поисканата информация вече е била предоставена на жалбоподателя с това решение, а по отношение на останалата ЗДОИ е неприложим. Записано е, че в справката за граждани „Провери преписка“ на официалния сайт на ПРБ не се визуализират преписки, съдържащи документи с класифицирана информация, поради което всяка прокурорска преписка, в съдържанието на която има материали с класифицирана информация, се отбелязва в деловодната система на ПРБ – У. /Унифицирана информационна система/ като класифицирана преписка и поради това не извежда информация във функционалността „Провери преписка“. Относно правното основание за класифициране на информацията, представляваща част от материалите на конкретна преписка е посочено, че разкриването на основанието за класифициране означава да се предостави информация за съдържанието на преписката.Информацията за това кога и от кого е поставен грифът за сигурност и какво е нивото на класификация за сигурност по чл.28 от ЗЗКИ е определена като част от съдържанието на конкретната преписка и по тази причина е посочено, че не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ. За искането за предоставяне на номер на преписка по описа на СГП, под който е заведена изпратена по подсъдност преписка на СП е посочено, че информацията за номерата не попада в предметния обхват на ЗДОИ. Относно търсената информация за датите и лицата, осъществили „ръчна интервенция“ е записано, че с Решение № 1050/29.11.2022г. жалбоподателят е получил информация, а именно че публикуването на справочна информация за движението на преписки и дела на интернет страницата на прокуратурата става автоматично чрез извличане на данни от У., както и че преписки, съдържащи

документи с класифицирана информация, се отбелязват в У. като класифицирани преписки и поради това не извеждат информация в справката за граждани „Провери преписка“.

Писмото е съобщено на жалбоподателя на 15.03.2023г. Жалбата е подадена на 29.03.2023г.

## ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на писмото, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Процесното писмо следва да се разгледа като отказ за предоставяне на достъп до поисканата със заявлението информация. Това е така защото не е отговорено конкретно на нито един от поставените въпроси. Например посочено е, че прокурорските преписки, в съдържанието на които има материали с класифицирана информация, се отбелязват в деловодната система на ПРБ – У. като класифицирана преписка и поради това не се извежда информация във функционалността „Провери преписка“, но не е записано дали в петте преписки и ДП, предмет на заявлението има материали класифицирана информация в какъвто смисъл е първата поискана информация, означена в мотивите на решението с б. “а“ или липсата на информация се дължи на друга причина – техническа неизправност, грешка или др. Не се касае и за уведомително писмо тъй като в НПК не е регламентиран редът, по който следва да се предоставя достъп до преписките и досъдебните производства, които се разглеждат в Прокуратурата на Република България.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.3, ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Върховна касационна прокуратура безспорно може да бъде субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ и като такъв за нея ще е налице регламентирано задължение да предоставя информация, която е създадена или съхранявана в кръга на нейната компетентност и е налична. В чл.28, ал.2 от ЗДОИ е посочено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Оспореният акт е издаден от компетентен орган – Кр. Ф., заместник на Главния прокурор при ВКП, оправомощена със заповед № РД-04-208/22.06.2020г. на Главния прокурор, издадена на основание чл.138, т.1 и т.2 от ЗСВ и чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма.Посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.198, ал.1 от НПК /а не както е посочено в писмените бележки – чл.196, ал.1 от НПК/ материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора, а съгласно чл.198, ал.2 от НПК когато е необходимо, органът на досъдебното производство предупреждава срещу подпис лицата, които присъстват при извършване на действията по разследването, че не могат да разгласяват без разрешение материалите по делото и в противен случай носят отговорност по чл.360 от Наказателния кодекс.

Посочената правна уредба е неприложима в конкретния случай. Разпоредбата на чл.198 от НПК постановява, че разгласяването на материалите по разследването

следва да бъде с разрешение на прокурора, но с нея не са регламентирани условията и редът, по който може да се поиска информация по образуванията в ПРБ преписки и досъдебни производства. Така не е посочено кога може да бъде отказан достъп, в какъв срок следва да се отговори на заявлението, с което е поискан достъп; как се осъществява достъпът; може ли достъпът да бъде предоставен по електронен път; по какъв начин се контролира и отчита достъпът до материалите по преписки и досъдебни производства и други организационни въпроси, които следва да бъдат решени от административния ръководител на съответната прокуратура, предвид разпоредбата на чл.140 от ЗСВ. По изложените съображения дадените указания на жалбоподателя с оспореното писмо, че редът за предоставяне на търсената от него информация е друг /по чл.198, ал.1 от НПК/ е необоснован.

От друга страна разпоредбата на чл.198 от НПК не се отнася за статистически данни, които вероятно са информация от регистърните и деловодни книги на съответната прокуратура и каквато информация се публикува в информационната система на ПРБ за проверка на преписките Портал за електронни услуги на ПРБ. Жалбоподателят е поискал информация за номер на преписка, който би следвало да е записан в регистър на заведени преписки. Н. Н. не е поискал достъп до информация по съществуването на преписките. Регистърната система изисква към ДП или прокурорска преписка да има и съответстващ регистрационен номер. Регистрите са достъпни. Разпоредбата на чл.198, ал.1 от НПК по отношение на регистрите не се прилага.

В чл.7, ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че "не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществеността, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон". Според чл.9, ал.2 от ЗДОИ "в случаите, предвидени със закон, определена официална или служебна информация може да бъде обявена за класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна".

Със Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/ са уредени обществените отношения, свързани със създаването, обработването и съхраняването на класифицирана информация, както и условията и реда за предоставяне на достъп до нея. Целта на този закон е защитата на класифицираната информация от нерегламентиран достъп. Класифицирана информация по смисъла на този закон е информацията, представляваща държавна или служебна тайна, както и чуждестранната класифицирана информация.

Съгласно чл.26, ал.1 и ал.2 от ЗЗКИ служебна тайна е информацията, създавана или съхранявана от държавните органи или органите на местното самоуправление, която не е държавна тайна, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес. Информацията, подлежаща на класификация като служебна тайна, се определя със закон. Ръководителят на съответната организационна единица в рамките на закона обявява списък на категориите информация по ал.2 за сферата на дейност на организационната единица /чл.26, ал.3 от ЗЗКИ/. Следователно налице е специален и задължителен ред, по който се обявява списък на категориите информация по чл.26, ал.2 във вр. ал.1 от ЗЗКИ. В случая ответникът не се е позовал на такъв списък, а да се приеме, че служебна тайна е всяка информация, без значение дали има характеристиките на "служебна тайна" съобразно легалната дефиниция по чл.26, ал.1 от ЗЗКИ и дали е съобразен реда по ЗЗКИ за класифицирането ѝ е незаконосъобразно

и недопустимо. Не са налице и доказателства, че е изпълнен реда за маркиране на класифицираната информация чрез поставянето на гриф за сигурност със съответните реквизити - ниво на класификация; дата на класифициране; дата на изтичане на срока на класификация, когато е различна от датата на изтичане на сроковете по чл.34, ал.1; правното основание за класифициране /чл.30 - чл.32 от ЗЗКИ/. По изложените причини не може да се извърши проверка и да се направи извод, че търсената информация от жалбоподателя е класифицирана като служебна или държавна тайна и дали евентуално е изтекъл срокът за нейната защита. Съгласно чл.34, ал.3 във вр. ал.1, т.4 от ЗЗКИ след изтичане на сроковете по ал.1 /6 месеца за служебна тайна/ нивото на класификация се премахва и достъпът до тази информация се осъществява по реда на ЗДОИ. Липсва и анализ на категориите служебна информация съгласно списъка по чл.26, ал.3 от ЗЗКИ, спрямо търсената информация. В оспореното писмо липсват и мотиви по какви критерии, ответникът е приел, че посочената в заявлението информация, представлява служебна тайна, респ. защитена по закон информация. Мотиви, че жалбоподателят е подал заявление за достъп до информация, която представлява „държавна тайна“ или "производствена или търговска тайна" също не са изложени.

Не се споделя твърдението на ответника, че в случая наличието на надделяващ обществен интерес е ирелевантно, предвид това, че поисканият достъп до обществена информация касае материали по образувани прокурорски преписки и досъдебни производства и разпоредбите на ЗДОИ не са приложими. Номерът на преписката или на ДП, информацията дали преписката, респ. ДП са класифицирани, правното основание за класифициране не са материали по образувани прокурорски преписки и досъдебни производства. При наличие на "надделяващ обществен интерес" задълженият субект дължи предоставяне на информацията и оборването на презумпцията е възложено от закона в негова тежест. А съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други законосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Предвид изложеното жалбата е основателна. Оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и неговата цел. Административният орган дължи ново произнасяне по заявлението в 14 дневен срок от влизане в сила на съдебното решение /чл.41, ал.1 от ЗДОИ/.

Жалбоподателят не е претендирал присъждане на разноски, а на ответника не се

следват.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне на обществена информация, по заявление, с вх. № 1050/2022г. – ГП от 01.03.2023г., подадено от Н. П. Н., с адрес в [населено място], обективиран в Писмо №1050/2022-ГП/14.03.2023г. на заместник на Главния прокурор. ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне по заявление, с вх. № 1050/2022г. – ГП от 01.03.2023г., подадено от Н. П. Н., при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към решението, в законоустановения срок.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: